

Sygn. akt I Cz 57/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Dorota Twardowska (spr.)

SO Aleksandra Ratkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużniczki na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Elblągu – J. B.

w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Bank Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko dłużniczce M. W.

o egzekucję świadczenia pieniężnego (sygn. akt Km 2044/12)

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Braniewie

z dnia 21 grudnia 2012 r. sygn. akt I Co 757/12

postanawia :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I Cz 57/13

Uzasadnienie:

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Braniewie oddalił skargę dłużniczki M. W. na czynność komornika, wskazując, że dłużniczka zakwestionowała postanowienie komornika z dnia 19 września 2012 r. w przedmiocie ustalenia kosztów egzekucji, wnosząc o uchylenie postanowienia i twierdząc, że obciążenie jej kosztami egzekucyjnymi z tytułu kosztów doręczenia korespondencji w kwocie 80 zł 35 gr przez komornika działającego niezgodnie z właściwością jest niezasadne i wynika z błędnej decyzji wierzyciela. Sąd pierwszej instancji uznał skargę za niezasadną, podnosząc, iż poza twierdzeniem, że postępowanie egzekucyjne prowadzone było niezgodnie z właściwością i wobec tego niezasadnie została obciążona kosztami postępowania prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Elblągu J. B. z tytułu kosztów korespondencji, skarżąca nie zgłaszała żadnych innych zarzutów. Ustalono, że postanowieniem z dnia 19 września 2012 r. wskazany komornik uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia egzekucji i przekazał sprawę Km 2044/12 Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Braniewie M. K., co wynikało z zaistnienia zbiegu egzekucji sądowych do świadczenia z ubezpieczenia społecznego dłużnika i regulacji ustawowej, iż w takim przypadku dalszą egzekucję prowadzi komornik właściwości ogólnej dłużnika. Wskazano przy tym na regulację art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych

i egzekucji (tekst jedn. Dz. U. z 2011 r. Nr 231 poz. 1376) uprawniającą wierzyciela do wyboru komornika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (z wyłączeniem spraw o egzekucję z nieruchomości) i legitymację komornika do działania poza obszarem swojego rewiru komorniczego. Przywołano także przepis art. 770 k.p.c. i zasadę, że dłużnik zobowiązany jest zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji, przy czym koszty te ściąga się z egzekwowanym roszczeniem, po ich ustaleniu przez komornika, oraz regulację art. 39 ust. 1 pkt 8 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, wskazując, że komornikowi należy się zwrot wydatków gotówkowych poniesionych w toku egzekucji, do których m.in. należą koszty doręczenia korespondencji.

W zażaleniu na powyższe postanowienie dłużniczka M. W. domagała się uchylenia nałożonych kosztów egzekucyjnych w kwocie 80 zł 35 gr, powołując się na złą sytuację materialną i niewielki nakład pracy komornika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie było bezzasadne.

Argumentacja podniesiona w zażaleniu nie odnosi się w ogóle do motywów rozstrzygnięcia przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, ani też nie nawiązuje do zarzutów skargi na postanowienie komornika. Stanowisko Sądu pierwszej instancji w przedmiocie niezasadności skargi jest adekwatne do przywołanych unormowań i prawidłowo ocenia poprawność rozstrzygnięcia komornika w przedmiocie kosztów egzekucji – poniesionych wydatków na korespondencję. Należy za Sądem Rejonowym wskazać, że powołany przepis art. 8 ust. 5 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji uprawnia wierzyciela do wyboru komornika niezależnie od powierzonej komornikowi właściwego miejscowo rewiru (z wyłączeniem spraw o egzekucję z nieruchomości, do której nie należy niniejsze postępowanie), a do należnych komornikowi zgodnie z przepisem art. 39 ust. 2 pkt 8 ustawy kosztów egzekucji należy zwrot wydatków na koszty doręczenia korespondencji. Skarżąca nie przedstawia żadnych zarzutów co do tego, że wydatki te nie zostały poniesione przez komornika, bądź że zostały poniesione w innej kwocie. Jednocześnie uprawnienie do rozliczenia kosztów egzekucji w wypadku przekazania sprawy innemu komornikowi w sytuacji zbiegu egzekucji sądowych prowadzonych do tych samych rzeczy, wierzytelności lub praw, stanowi regulacja art. 773¹ § 3 k.p.c., do której komornik dostosował zaskarżone rozstrzygnięcie. Brak także podstaw do twierdzenia, że z uwagi na powierzenie sprawy innemu komornikowi poniesione koszty korespondencji zawyżyły w jakikolwiek sposób ogólne koszty egzekucji, skoro zarzuty ograniczyły się do kosztów korespondencji standardowo dokonywanych czynności egzekucyjnych (pism, zapytań itd.), a skarżąca nawet nie precyzuje, które w jej ocenie czynności doręczeń zawyżają ich przeciętne koszty.

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy uznał zażalenie za bezzasadne i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.